

140 delavcev pri Republic Brass Co., ki so organizirani v I. W. W. industrijalni uniji, je sklenilo, da se danes vrnejo na delo, potem ko je družba priznala unijo ter pristala na zahtevo za pravičnejšo razdelitev dela. Na stavko pa je šlo v petek 225 delavcev pri American Stove Co.

MUČNE SITUACIJE

(G. C. v "Delavski Politiki.")

(Dalje prihodnjić)

Vzlet v stratosfero

SONČNE PEGE SE MNOŽIJO

VROČE JEDI

Življenje v vročem pasu

Stefansson je izpremenil arktične pogoje ne v popolnoma primerne beleumu človeku, tem da se je učil od domačinov, kako je živet v arktiku živeti. Zdjaj bi bil potreben še trojni Stefansson, ki bi pometel z 9 desetinami tropskih nevarnosti, enostavno na ta način bi posnel pravila za življenje v tropskih domačinih.

Naistarša mirovna pogodba

NEKAJ ZA VSE

Popolnoma pogrešno je naziranje, da in tudi težko delo, življenja krajša. Po nekaterih statistiki je v kovinski stroki n. pr. 30 do 35 let delavcev v starosti 40 do 60 let, podobno je v drugih delavcih, dočim je v ostalih strokah 28 do 30 odst. moških v isti starostni dobi.

UBOŽICA

Povest

SPISAL FRANCE BEVK

30

V srcu jo je zaskledilo. Zdelo se je, da vidi svoje dete siroto, kako trka na tuja vrata, enako kakor v prvih dejanjih kinematografskih dram. Dvignila se je in šla k zdravniku. V razkošju njegove čakalnice je razumela besede: "Ne smete delati!" Zdelo se ji je, da je že opravila, skoro se ji je dvignila in šla.

Zdravnik jo je posadil na stol govoril ž njo kot z otrokom, hotel je izvabiti smeh z njenih ustnic. Toda nji je čudna grenkoba zlezla iz srca na obraz in ji spacičila poteze.

"Čemu ste se poročili tako mladi? Vaše telo je še čisto otroško."

Rezika je skomignila z rame. Ni vedela, kaj naj reče.

"Ne smete delati!" je dejal zdravnik in bobnal z debelimi prsti po kolenih, briljantni prstani so se blesteli v solnčni luči, ki je padala skozi dragocene zavese visokih oken.

Rezika je dejala mirno: "Moj mož ne zasluži toliko."

"Čemu se taki ljudje poročijo?"

Bridko besedo je imela Rezika na jeziku, pa je ni izgovorila.

Dvignila se je in vprašala, koliko mu je dolžna.

Ko je dospela domov, je dvignila dete in ga poljubila. Tisti hip bi bila poljubila tudi Bruna. Vsekakor, ki je v zvezi z njenim ubogim, opljuvanim življenjem.

Silna ljubezen in odprana sila sta se dvignili v nji. Spomnila se je na mater in njena podobna je stala ogromna kot steber do neba pred njo.

Zdelo se ji je, da se čuti močnejšo; celo rdečica je planila tu pa tam na njen obraz, smeh je spreletel njene ustnice.

Grenila pa jo je vedno jasnejša zavest, da Bruna ne more več stalno priklepati nase. Delo z bolnim otrokom je naraščalo, njene sile so bile hlinjene. Mnogokrat ni mogla pripraviti jedi, ali se ji je obed ponesrečil. Ni mu zamerila, če je vzel klobuk in šel.

Vendar je obstala vselej, kot da jo je kdo udaril po glavi, njene roke so obvisle ob telesu. Sree je obupalo za trenutek. Le počasi se je zopet dvignila.

Možu ni mogla nuditi v tem stanju niti enega mika več. Njeno telo je bilo ubito, najintimnejša žrtev ljubezni je bila z muko združena, ki je jemala slednji mik za zdravega moža.

V polnočno uro, ko je otrok spal, ko je mož globoko dihal na postelji in je luč gorela, so se njene misli strašno črtale na strop in se zvijale v mnogoterih črtah. Katera črta je prava? Kakšna bo podoba, ki iz njih nastane?

Kdo si, ki mi odgovoriš? — Nihče!

Polagoma se je Rezikino življenje spremenilo do cela. Z otrokom je bila obsojena in zaprta med štiri stene, ki so pritiskale kot mora na njeno dušo. Bruno je prihajal pozno domov, včasih je celo noč izostal. Izostajal je tudi od obedov, prišel je navadno tedaj, ko ga Rezika ni pričakovala in mu ni pripravila jedi.

Redko svidenje in nenavezanost na obed v družini je spremenilo tudi Brunovo skrb za družino. Rezika je s strahom opazovala, da so bile svote, ki jih je pušal doma, vedno manjše in da jih je pokladal skrivaj na mizo ali pod krožnik, kot da plačuje uslugo in se tega sramuje.

Rezika je čutila, da ne more biti drugače, ko je življenje začelo iti tako pot. S sramom je pobrala vselej denar, kot da sprejema ubogo miloščino za življenje. Skopo je razdelila nove iz dneva v dan, da bi zadostovali za najpotrebnejše. Ni zadostovalo. Čutila je v svojem telesu, da se zbirajo sokovi in ji hočejo dati novih moči, ali od kod naj jih srkajo? Ko se je pogledala v zrcalu, je videla svojo blede podobno s črnimi obroči okrog oči.

Potrpejala je. Pogosto si je znova očitala, da je sama kriva s svojo boleznijo, da je tako. Ko pa se je zgodilo, da je nekega jutra zamaž brskala po hiši in ni mogla najti niti stotinke več, da bi kupila mleka, se ji je čudno zamagilo pred očmi.

In še tisto popoldne je bilo, ko ni imela mleka, da bi ga dala svojemu otroku. Njene prsi so bile izsušene, njeno čelo pa je bilo preponosno, da bi prosila. Na otrokova usta, ki so jokala, na oči, ki so prosile hrane, je pritisnila obupen poljub silne ljubezni, v srcu pa se ji je zadržnilo nekaj neznanega. Sklenila je, da počaka moža, ako pride.

Prišel je. Bil je mračen, le nalahko vinjen. Sedela je ob bleči luči in držala otroka v naročju, ki je pil sladko vodo in mirno zaspal.

Bruno se je začudil. Tako pozno še ni videl žene pokoncu, dasi je bdela mnogo noči brez njegove vednosti. Postal je na vratih in uprl roke od podboje. "Kaj pa ti?"

Žena ga je gledala. Njena udrti lica so kazala ostre sence ostrejša senca se je črtala okrog njenih oči. Dete se je v spanju zganilo, zauččkala ga je. "Počakala sem te."

"Zakaj ne spita z otrokom?"

Prva Rezikina beseda je bila ostrta, skoro trda. Druga je postala milejša. Ni znala biti huda. Njene oči so zalile solze. Ker

Bruno ni dejal ničesar, je nadaljevala ona:

"Hotela sva, da naju vidiš, da ne pozabiš na naju in da se spomniš da morava živeti tudi midva."

Brunove možgane je v hipu spreletelo, kaj Rezika misli. Roke so mu padle ob telesu, pogled mu je okamenel. V svoji lahkomišelnosti ni mislil tako daleč, da bi bil spoznal poprej, kaj je zagrešil. Zdaj mu je bilo jasno. Pogledal je vse in videl, da je grdo vse to, da je strašno, neznano podlo.

Počasi je zbral misli in poizkušal najti ravnotežje. Slednjic je zamahnil z roko, kot bi odgnal nadležno muho, ki je obletavala njegovo vest, in dejal: "Počemu mi nisi dejala?"

"Saj veš, da je težko beračiti. Saj veš tudi, da skoro nikoli ne govoriš z mano."

Bila je resnica. Bruno se je jasno zavedal svoje krivde, ravno radi tega jo je silno težko priznal. Ujezila ga je celo in mesto da bi udaril sebe, je zamahnil z besedo proti svoji ženi:

"Taka si! Vedno molčiš, vedno sama zase. Kaj vem, česa potrebuješ! Jaz imam mnogo skrbi in dela — ali je čudo, da pozabim?"

V ženi se je uprl: "Take reči se ne pozabijo. Le ljubezni bi bilo treba."

Bruno je stopil do mize, pest je uprl na ploščo in oči so mu čudno vzgorele.

"O ljubezni mi ne govori! Toliko je imam, da te do danes še nisem zapustil."

Rezika je izbuljila svoj pogled v njegovo rdečo obličje, ki je sijalo pri svetilki in spreminjalo potezo za potezo. Tisti hip je misel za mislijo šinila skozi njene možgane: "Kaj ima ta človek? Kaj skriva ta človek za tem pogledom in za vsemi gubami svojega obraza?"

Dejala pa je počasi in previdno modro kot iz dna globokega spoznanja:

"Če nas nisi zapustil na način, kot ga ti misliš, še ni vse. Če pa pomisliš z mojim srcem,

si naju že zapustil. Saj ne zahtevam več od tebe, pusti naju, da živiva, dokler živiva."

Solze so jo premagale. Ogromne in grenke so se ulile iz široko odprtih oči in kapljale na otroka, nad katerega se je nagnila, da bi pred možem zakrila britkost, kot jo je zakrivala doslej vse dni.

Bruno pa ni vedel kaj reči. S povečeno glavo je stal pred njo, slina se mu je nabrala v grlu in bolelo ga je, ko jo je požrl. Samo nekaj hipov. Nato se je znova vrnil vanj njegov prejšnji človek, ki obsoja sebe in govori drugim:

"Vidiš," je dejal, "ti si vsega tega kriva. Kaj je treba solz in besed, dejala bi mi bila in vse bi bilo dobro. Pa pridem domov in ne slišim besede, grem od doma in ne slišim besede. Kdo pa vama more odrekati življenje?"

Počakal je. Rezika je molčala in si obrisala oči. Potem je nadaljeval:

"Jaz nisem človek, ki rad gledam solze. Jaz rad poslušam smeh, jaz ljubim veselo družbo. Ti pa me sprejemaš z obrazom, ki mi jemlje dobro voljo; vedno imaš solzne oči!"

Bruno je gromadil očitania, Rezika ga je z bežnim pogledom ošinila, dejala ni nič. Izgovorila je, kar je imela v srcu, izplakala je solze, zdaj se je umirila; le vozec v prsih jo je tiščal.

"Midva nisva ustvarjena za vkup. Ti nisi zame!"

Pri tem ga je žena premerila molče z dolgim pogledom, nato se je nagnila nad otroka in ga je začela poljubljati.

Bruno ni vedel reči nič več. Položil je nekaj denarja na mizo in šel v posteljo.

31

Naslednje dni je Bruno pokladal denar na vidno mesto, kot da odplačuje dolg. Tu pa tam je pogledal mimogrede otroka in spregovoril par besed, da se oddolži za dolžnost, ki mu je včasih očitala preveliko brezbržnost.

Bilo pa je dete vsak dan slabše. Včasih je zaobrnilo oči, da je mati prestrašena planila v bojazni, da bo umrlo.

Mračen, meglen dan je ležal na ulicah, dež je štrpotal na tlak, ko so bila okna spalnice tesno zagrnjena in je gorela luč v sobi.

Dvoje sveč na vsaki strani in med svečami blede telesce otrokovo, ki je jedva pričelo živeti. Mirno, pokojno je blestel obraz v svetlobi, voščena barva polti se je prelivala v modrikasto. Dve ženski sta čepeli na stolicah in polglasno šepetali; Rezika je slonela ob postelji in brezizrazno strmela med plapolajoče plamene. Oči so bile rdeče, neprestano solzne.

(Dalje prihodnjic)

AKO IZVEŠTE NOVIČO,

ki se vam zdi zanimiva, jo sporočite nam, ker bo gotovo tudi druge zanimala. Oglasite se v uradu, pišite ali pokličite telefonično

HEnderson 5811

Lahko sporočite tudi našim zastopnikom:

V St. Clair okrožju:

John Renko, 1016 E. 76 St.

Za Collinwood, Nottingham, Noble:

John Steblaj, 16009 Waterloo Rd.

Za Newburg in West Side:

John Peterka, 1121 E. 68 St.

Lično delo

Za društvene prireditve, družabne sestanke, poroke in enake slučaje, naročite tiskovine v domači tiskarni, kjer je delo izvršeno lično po vašem okusu. Cene vedno najnižje.

Enakopravnost

6231 St. Clair Ave., HEnderson 5811

Dovtipna svarila

V novejšem času so povsod že spoznali, da svarila in prepovedi v obliki suhoparnih odredb nimajo vedno učinka, za katerim stremijo. Dovtipna beseda zaleže več. Mojstri v tem pogledu so Angleži.

"Rajši minuto prepozno na tem svetu nego 25 let prezgodaj na onem!" je zapisano na peronu postaje Wimbledon Park in vsak bo priznal, da je ta napis učinkovitejši, nego če bi se glasil n. pr. takole: "Skakanje v železniški voz je med vožnjo pod kaznijo prepovedano!"

Neki dovtipni posestnik, ki so izletniki ob nedeljah radi hodili po njegovem gozdu in mu delali škodo, je dal postaviti deske s sledečim svarilom: "Kdo stopi v ta gozd, stori to na svojo odgovornost. Tu kar mrgoli coryla avellana!" Samo botaniki so lahko vedeli, da je hotel mož bo-

jazljive duše odvrtiti pred njeno po gadu z latinskimi imenoma nedolžne — leske.

Na Angleškem pozna vsake lepake letalske čete, ki valijo na vseh vogalih mlade ljudi, naj postanejo vojni letalci. Besedilo teh letakov je sledeče: "Vstopite v letalsko vojno službo in oglejte svet!" Neki šaljivec je ves učinkovit tega lepaka umislil tem, da je pred besedo "svet" postavil besedico "oni!"

Oglašajte v — "Enakopravnost"

Help Kidneys

If poorly functioning kidneys and bladder make you suffer from Getting Up Nights, Nervousness, Backache, Pain, Stiffness, Burning, Swelling, Itching, or Acidity try the guaranteed Doctor's Prescription System (Cystex). Must fix you up or money back. Only 75¢ at drugstore.

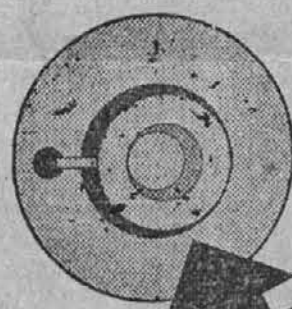
"I Can Work Every Day Now"

If you must be on the job EVERY DAY, take Lydia E. Pinkham's Tablets. They relieve periodic pain and discomfort. If you take them regularly... and if yours is not a surgical case... you should be able to avoid periodic upsets, because this medicine helps to correct the CAUSE of your trouble.

"I am a factory worker. I was weak and nervous and my stomach and back pained me severely, but since I took Lydia E. Pinkham's Tablets the pains don't appear anymore." — Miss Helen Kolaski, 3906 N. Christiana Ave., Chicago, Ill.

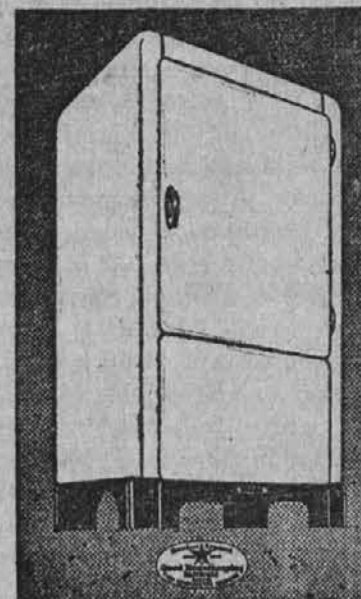
LYDIA E. PINKHAM'S TABLETS

Ask Your Druggist for the 50¢ size

THE ROLLATOR IS THE REASON!

Norge all-time sales records were broken this year when SEVENTEEN SOLID TRAINLOADS were sold in one month

Samo Norge ledenica ima tisti močni hladilni mehanizem, kateri vas stane manj, da jo lastujete kot pa da ste brez nje. Vi lahko dobite Norge Rollator ledenico za današnjo nizko ceno, in takoj boste pričeli hraniti denar. Prihranki in postrežba ledenice se bodo nadaljevala dan za dnem, leto in letom.

Nov Norge model je močna ledenica in prostorna. Norge ledenice kupite, ako takoj vplačate nekaj, ostalo na primerna odplakila.

NORGE Rollator refrigeration

SUPERIOR HOME SUPPLY

6401-05 SUPERIOR AVE.

"PRI NAS SI PRIHRANITE DENAR"

Raising the Family - Pa should have let the kid finish it after that!

